

«Τι θα γίνω όταν μεγαλώσω»

1. Τι επάγγελμα κάνουν οι άνθρωποι στα παραπάνω σκίτσα;
2. Για ποια από τα παραπάνω επαγγέλματα χρειάζεται κανείς να σπουδάσει ή να πάει σε κάποια σχολή;
3. Είναι κάποιο από αυτά επικίνδυνο και γιατί;
4. Ποια από αυτά τα επαγγέλματα μπορούν να κάνουν κάποιο διάσημο;
5. Ποια από αυτά τα επαγγέλματα νομίζεις ότι είναι ιδιαίτερα δημοφιλή στους νέους; Γιατί;
6. Εσύ, ποιο από τα παραπάνω επαγγέλματα θα ήθελες να ακολουθήσεις και ποιο όχι;

Σχέδια για το μέλλον

Ο Τζίμης και ο Δημήτρης κάνουν βόλτα στην Αθήνα για να δουν τα Ολυμπιακά έργα. Ο Τζίμης έχει εντυπωσιαστεί και θυμάται το όνειρό του, που είναι να γίνει αρχιτέκτονας.

Δημήτρης: Τι έγινε, Τζίμη, τι σκέφτεσαι;

Τζίμης: Φαντάζομαι τον εαυτό μου σε μερικά χρόνια να βρίσκομαι σε ένα γραφείο και να σχεδιάζω εναέριες γέφυρες, μουσεία, πλατείες...

Δημήτρης: Θα τα καταφέρεις εσύ, είμαι σίγουρος! Με τόση φαντασία που έχεις... Άσε που σχεδιάζεις και πολύ ωραία!

Τζίμης: Ναι, αλλά αυτά δεν αρκούν. Πρέπει πρώτα να σπουδάσω. Χρειάζεται πολύ διάβασμα.

Δημήτρης: Δεν έχεις πρόβλημα εσύ. Αφού τα πας μια χαρά στα μαθήματα!

Τζίμης: Ναι, αλλά ο πατέρας μου λέει ότι, για να γίνει κανείς επιτυχημένος επαγγελματίας, δεν αρκεί να είναι επιμελής. Πρέπει να είναι και συνεπής και υπεύθυνος και να ξέρει να συνεργάζεται με τους άλλους...

Δημήτρης: Ε, ωραία! Αυτά τα προσόντα εσύ τα έχεις! Αλίμονο σε μένα, που ούτε συνεπής είμαι ούτε επιμελής ούτε υπεύθυνος... Σύμφωνα με τους γονείς μου, δηλαδή...

Τζίμης: Αλήθεια, Δημήτρη, εσύ τι θα κάνεις όταν τελειώσεις το σχολείο;

Δημήτρης: Να μια καλή ερώτηση! Να σου πω την αλήθεια, δεν το έχω αποφασίσει ακόμη. Το ιδανικό θα ήταν να κάνω κάτι που να έχει σχέση με τον αθλητισμό, να βρω γρήγορα δουλειά, να βγάζω καλά λεφτά, να μην δουλεύω πολλές ώρες και να γίνω και διάσημος!

Τζίμης: Τι να σου πω, ρε Δημήτρη! Μήπως ζητάς πολλά;

1. Ποια είναι τα προσόντα που πρέπει να έχει ένας επαγγελματίας, σύμφωνα με τον θείο του Δημήτρη;
2. Πιστεύεις ότι ο Τζίμης θα καταφέρει να γίνει ένας επιτυχημένος επαγγελματίας, όπως ονειρεύεται;
3. Νομίζεις ότι τον Δημήτρη τον απασχολεί η επιλογή επαγγέλματος, όπως τον Τζίμη;

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΡΙΕΡΑ

Για να γίνει κανείς επιτυχημένος / πετυχημένος, πρέπει να διαθέτεικαι

ειλικρίνεια	θάρρος	γλωσσομάθεια	μόρφωση
εργατικότητα	υπευθυνότητα	καλή φυσική κατάσταση	υπομονή
συνέπεια	ευγένεια	δημιουργικότητα	καλή εμφάνιση

Από τα παρακάτω επαγγέλματα διάλεξε τρία και συζήτησε με τον διπλανό σου ή τη διπλανή σου για τα προσόντα που πρέπει να έχει κάποιος για να κάνει μια επιτυχημένη καριέρα σε αυτά.

ξεναγός πυροσβέστης νοσοκόμος δάσκαλος αρχιτέκτονας ζωγράφος
πολιτικός τηλε-παρουσιαστής ναυαγοσώστης πωλητής γραφίστας

ΕΠΙΘΕΤΑ ΣΕ -ΗΣ, -ΗΣ, -ΕΣ

Αν κάποιος που διαθέτει ειλικρίνεια είναι *ειλικρινής*, τότε τι είναι αυτός που διαθέτει:

επιμέλεια

γλωσσομάθεια

ευγένεια

αξιοπρέπεια

συνέπεια

ακρίβεια

Ξέρεις και άλλα επίθετα με την ίδια κατάληξη;

Τα επίθετα αυτά έχουν τους ίδιους τύπους και για το αρσενικό και για το θηλυκό γένος. Μόνο το ουδέτερο διαφέρει.

Ο παρακάτω πίνακας σου θυμίζει πώς κλίνονται :

Ενικ.	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ονομ.	ο δημοφιλής ηθοποιός	η δημοφιλής παρουσιάστρια	το δημοφιλέ επάγγελμα
Αιτ.	τον δημοφιλή ηθοποιό	την δημοφιλή παρουσιάστρια	το δημοφιλέ επάγγελμα
Γεν.	του δημοφιλούς ηθοποιού	της δημοφιλούς παρουσιάστριας	του δημοφιλούς επαγγέλματος

Πληθ.	Αρσενικό	Θηλυκό	Ουδέτερο
Ονομ.	οι δημοφιλείς ηθοποιοί	οι δημοφιλείς παρουσιάστριες	τα δημοφιλή επαγγέλματα
Αιτ.	τους δημοφιλείς ηθοποιούς	τις δημοφιλείς παρουσιάστριες	τα δημοφιλή επαγγέλματα
Γεν.	των δημοφιλών ηθοποιών	των δημοφιλών παρουσιαστριών	των δημοφιλών επαγγελμάτων

- Η Μάγδα είναι η πιο επιμελής μαθήτρια του σχολείου.
- Πέρασε στις εξετάσεις χάρη στη διαρκή προσπάθεια που κατέβαλε.
- Δεν γνωρίζω το ακριβές μέρος της συνάντησής μας.
- Τα αξιοπρεπή πρόσωπα της πολιτικής δεν θα ξεχαστούν ποτέ.
- Είναι υπεύθυνος της ασφαλούς λειτουργίας του συστήματος.

Διαλέγοντας επάγγελμα

Συχνά οι άνθρωποι επιλέγουν το επάγγελμα που θα ακολουθήσουν, επειδή το αγαπούν και ξέρουν ότι έχουν τα κατάλληλα προσόντα για να πετύχουν σε αυτό. Το κάθε επάγγελμα, όμως, προσφέρει και διαφορετικά πράγματα.

Για παράδειγμα, κάποιοι ενθουσιάζονται με την ιδέα ότι θα γίνουν διάσημοι και όλος ο κόσμος θα μιλάει γι'αυτούς. Έτσι ασχολούνται με την τηλεόραση, το ραδιόφωνο ή τον χώρο της μόδας.

Κάποιοι άλλοι επιθυμούν να έχουν μεγάλη οικονομική άνεση στη ζωή τους. Έτσι, διαλέγουν επαγγέλματα που θα τους κάνουν πλούσιους, ανεξάρτητα από το πόσο κουραστικά ή ανασφαλή είναι.

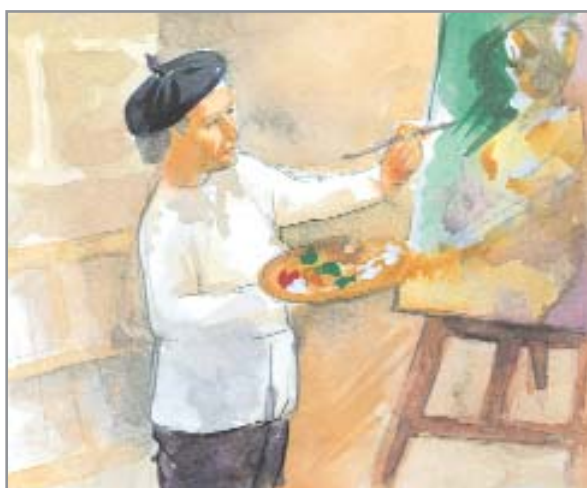
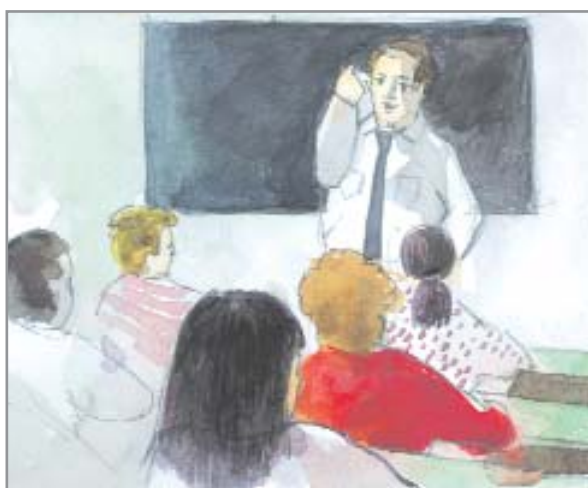
Αντίθετα, είναι και άλλοι που το μόνο που τους νοιάζει είναι να έχουν αυτοί και η οικογένειά τους ένα σίγουρο μέλλον. Έτσι, επιλέγουν επαγγέλματα στα οποία παίρνουν έναν σταθερό μισθό από το κράτος -ή και μια καλή σύνταξη-, ακόμη κι αν βρίσκουν τη δουλειά του δημοσίου υπαλλήλου βαρετή και μονότονη.

Άλλοι πάλι έχουν ανάγκη από ένα σταθερό ωράριο. Γι'αυτό επιλέγουν επαγγέλματα στα οποία θα δουλεύουν καθημερινά για ένα οκτώωρο, γνωρίζοντας ότι, τις υπόλοιπες ώρες της μέρας, μπορούν να κάνουν ό,τι αυτοί επιθυμούν.

Τέλος, υπάρχουν κι αυτοί που θέλουν να κάνουν κάτι το οποίο θα τους δημιουργεί μια ψυχική ικανοποίηση, χωρίς να νοιάζονται για ωράρια και υψηλές αμοιβές. Αυτοί συνήθως επιλέγουν επαγγέλματα με τα οποία βοηθούν συνανθρώπους τους που έχουν ανάγκη ή με τα οποία εκφράζονται ή δημιουργούν.

1. Ποια είναι τα σημαντικότερα κριτήρια με τα οποία οι άνθρωποι επιλέγουν επάγγελμα;
2. Ποια επαγγέλματα που προσφέρουν δημοσιότητα μπορείς να σκεφτείς;
3. Ποια επαγγέλματα με υψηλούς μισθούς ξέρεις;
4. Πώς σου φαίνεται η ιδέα ενός επαγγέλματος με σταθερότητα και ασφάλεια;
5. Τι επάγγελμα μπορεί να διαλέξει κάποιος που του αρέσει να προσφέρει στον συνάνθρωπό του;
6. Έχεις καταλήξει στο επάγγελμα που θα θελες να ακολουθήσεις στο μέλλον; Με ποια κριτήρια το επέλεξες;

Συζήτησε με τον διπλανό σου και βρείτε επαγγέλματα στα οποία ο επαγγελματίας

- ζει από το εμπόριο
- φροντίζει αρρώστους
- διδάσκει
- φροντίζει για την τήρηση του νόμου
- δημιουργεί
- ασχολείται με τις καλές τέχνες
- απασχολείται στα Μ.Μ.Ε.
- είναι τεχνίτης
- ασχολείται με το φυσικό περιβάλλον.

Ξέρεις ποια επαγγέλματα ονομάζονται χειρωνακτικά;
Μπορείς να σκεφτείς γιατί;

Επαγγέλματα που ανήκουν πια στο παρελθόν

Ξέρεις ότι κάποιες δεκαετίες πιο πριν υπήρχαν επαγγέλματα όπως τα παρακάτω:

Παπλωματάς: Κατασκεύαζε τα παπλώματα. Για να γίνει κάποιος καλός παπλωματάς, μάθαινε την τέχνη από το αφεντικό του τουλάχιστον για δύο χρόνια.

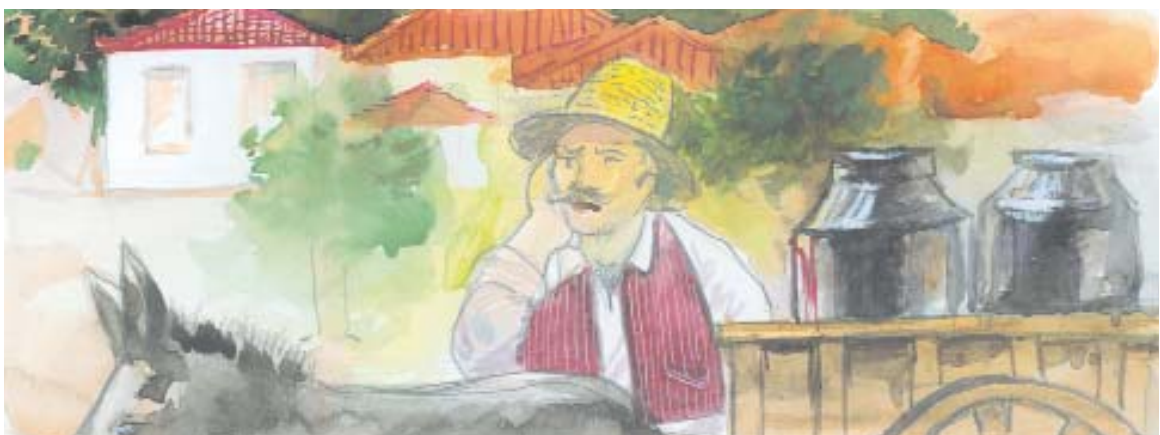
Παντοφλάς: Έφτιαχνε μόνο παντόφλες, μέσα σε ειδικά εργαστήρια.

Καρεκλάς: Ήταν ο τεχνίτης που κατασκεύαζε και επιδιόρθωνε καρέκλες.

Σκουπάς: Αγόραζε ή ετοιμάζε ο ίδιος τις σκούπες στο σπίτι του με τη βοήθεια της οικογένειάς του. Χρειαζόταν μεγάλη προετοιμασία για να γίνει μια σκούπα. Έπειτα, φορτωνόταν όσες σκούπες μπορούσε και γύριζε όλη την ημέρα μέχρι να ξεπουλήσει το εμπόρευσμά του.

Λαδάς: Αγόραζε λάδι από τους εμπόρους, που το έφερναν μέσα σε βαρέλια. Φόρτωνε τα βαρέλια στο κάρο του και γυρνούσε σε όλα τα κοντινά χωριά πουλώντας λάδι.

Νερουλάς: Τα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στα σπίτια, ο νερουλάς ήταν αυτός που έφερνε νερό σε κάθε νοικοκυριό. Υπήρχε συνήθως ένας νερουλάς σε κάθε γειτονιά και είχε σταθερούς πελάτες.

Γαλατάς: Οι γαλατάδες κατέβαιναν από τα γύρω χωριά στην πόλη τις πρωινές ή και τις απογευματινές ώρες, ανάλογα με την ώρα που έκαναν το άρμεγμα. Γύριζαν από σπίτι σε σπίτι πουλώντας το φρέσκο, ολόπαχο γάλα, που το μετρούσαν με την οκά.

Παγωτατζής: Πουλούσε παγωτά σε ένα ωραίο καρότσι γεμάτο φωτογραφίες με παγωτά. Εκεί πάνω τοποθετούσε τα σκεύη που χρησιμοποιούσε για να σερβίρει τα παγωτά.

Λουκουματζής: Πουλούσε λουκούμια σε στάσεις λεωφορείων ή στους σταθμούς των τρένων. Εμφανιζόταν κατά τις δέκα το πρωί αλλά και το απόγευμα.

Κουλουρτζής. Με καλάθια γεμάτα κουλούρια στο κεφάλι δούλευε από τα ξημερώματα μέχρι τις δέκα έντεκα το πρωί, που ξεπουλούσε.

(<http://www.eled.auth.gr/historia1/web2000/ea.htm> με αλλαγές).

νερουλάς, λαδάς αλλά και κουλουρτζής, παγωτατζής

Όπως παρατηρείς, τα περισσότερα από τα παραπάνω επαγγέλματα λήγουν σε **-άς** και **-τζής**. Μπορείς να σκεφτείς και άλλα επαγγέλματα με τις ίδιες καταλήξεις;

Π.χ: **τυροπιτάς** (αυτός που φτιάχνει και πουλά τυρόπιτες)
ταξιτζής (ο επαγγελματίας οδηγός ταξί)

Επίσης, επάγγελμα δηλώνουν και οι καταλήξεις **-ίστας** και **-τόρος, -δόρος**.

πιανίστας (ο επαγγελματίας ή ερασιτέχνης παίκτης πιάνου)
σερβιτόρος (αυτός που σερβίρει ποτό ή φαγητό σε ένα εστιατόριο ή και αλλού)

Τι δείχνει η κατάληξη **-είο** σε λέξεις όπως: **κουρείο, νοσοκομείο, ιατρείο** κτλ; Το ίδιο δείχνουν και οι καταλήξεις **-είο, -τήριο** και **-άδικο**.

κουρείο (το μέρος όπου περιποιούνται τα μαλλιά των αντρών)
κομμωτήριο (το μέρος όπου περιποιούνται τα μαλλιά γυναικών και αντρών)
εργαστήριο (το μέρος όπου γίνεται μια συγκεκριμένη εργασία)
παπουτσάδικο (το μέρος όπου κατασκευάζονται ή πουλιούνται παπούτσια)

Βρες όσες περισσότερες λέξεις μπορείς, οι οποίες να έχουν τις καταλήξεις τις οποίες συνάντησες παραπάνω με αυτές τις σημασίες.

ΔΟΥΛΕΙΑ - ΕΡΓΑΣΙΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Οι λέξεις **δουλειά**, **εργασία** και **επάγγελμα** έχουν περίπου την ίδια σημασία. Υπάρχουν όμως και κάποιες διαφορές μεταξύ τους.

Η λέξη **επάγγελμα** αναφέρεται στη μόνιμη βιοποριστική απασχόληση κάποιου. Είναι δηλαδή αυτό που κάνει κάποιος, για να βγάλει χρήματα και να μπορέσει να ζήσει.

Λέμε λοιπόν: *ασκώ ή εξασκώ ένα επάγγελμα*

και έχουμε: *επαγγέλματα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα, επαγγέλματα υγείας, ελεύθερα επαγγέλματα κτλ.*

Η λέξη **εργασία** δεν δηλώνει μόνο την αμειβόμενη απασχόληση κάποιου αλλά και κάτι το γενικότερο. Έχει να κάνει με την ανθρώπινη προσπάθεια (σωματική ή πνευματική) για την παραγωγή έργου.

Έτσι λέμε: *σωματική / χειρωνακτική / πνευματική / καλλιτεχνική εργασία*

και: *προσφορά / ανάθεση / θέσεις εργασίας*

Η λέξη **δουλειά** δεν δηλώνει μόνο το επάγγελμα κάποιου αλλά και μια γενικότερη ασχολία, υπόθεση ή δραστηριότητα. Έτσι λέμε:

- *δουλειές του σπιτιού (το νοικοκυριό)*
- *δουλειά για το σπίτι (οι εργασίες που δίνει ο δάσκαλος στους μαθητές)*
- *έχω δουλειά (είμαι απασχολημένος)*
- *αυτός κοιτάει τη δουλειά του (δεν ανακατεύεται στις υποθέσεις άλλων)*
- *γίνεται δουλειά (παράγεται έργο)*
- *έκανα τη δουλειά μου (πέτυχα τον σκοπό μου)*
- *τι δουλειά έχεις εδώ; (τι ζητάς εδώ; =δεν θα έπρεπε να βρίσκεσαι εδώ)*
- *δουλειές του ποδαριού (προχειρότητες)*
- *δεν πάνε καλά οι δουλειές του (έχει προβλήματα με το επάγγελμά του ή αλλού)*
- *δεν κάνει για τη δουλειά που το θέλεις (είναι ακατάλληλο για τον σκοπό που το χρειάζεσαι)*

Από τις λέξεις **εργασία** και **δουλειά** έχουμε και τα αντίστοιχα ρήματα **εργάζομαι** και **δουλεύω**. Ποιο είναι αυτό που χρησιμοποιείται συχνότερα στον προφορικό λόγο και ποιο στο γραπτό;

«η πολλή δουλειά τρώει τον αφέντη»
«η δουλειά είναι δουλειά»

- Ξέρεις άλλες ελληνικές παροιμίες που να αναφέρονται στη δουλειά;
- Υπάρχει κάτι αντίστοιχο στην άλλη γλώσσα που μιλάς;

ΑΛΛΟ «ΑΠΕΡΓΙΑ» ΚΑΙ ΑΛΛΟ «ΑΝΕΡΓΙΑ»!

- Στις 28 και 29 του μήνα **θα κάνουν / έχουν απεργία** οι εργαζόμενοι στις δημόσιες υπηρεσίες. Ζητούν αυξήσεις στους μισθούς τους.
- Σε **απεργία κατεβαίνουν** από αύριο οι νοσοκομειακοί γιατροί διαμαρτυρόμενοι για τα τελευταία μέτρα του Υπουργείου Υγείας.

Απεργία: όταν ομαδικά οι εργαζόμενοι σταματούν να δουλεύουν με σκοπό να ζητήσουν κάτι ή να διαμαρτυρηθούν για κάτι.

Λέμε: **κάνω / έχω απεργία ή κατεβαίνω σε απεργία**

Υπάρχει βέβαια και η «**απεργία πείνας**» που κάνει κάποιος, όταν δεν δέχεται τροφή με σκοπό να ζητήσει κάτι ή να διαμαρτυρηθεί για κάτι.

- **Εξαιτίας της μεγάλης ανεργίας** σήμερα, πολλοί νέοι βρίσκονται σε αδιέξοδο.
- Τα ποσοστά **ανεργίας** στις μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες αυξάνονται σημαντικά.
- Είναι ασφαλισμένος στο **ταμείο ανεργίας**, αφού εδώ και τρία χρόνια δεν μπορεί να βρει δουλειά.

Ανεργία: η έλλειψη εργασίας, η αδυναμία κάποιου να βρει επαγγελματική απασχόληση.
Άνεργος: αυτός που δεν έχει για κάποιο χρονικό διάστημα επαγγελματική απασχόληση.

Αυτός που εργάζεται σε μία επιχείρηση ονομάζεται **υπάλληλος**.
Ένας υπάλληλος έχει πάντα ένα **αφεντικό ή έναν προϊστάμενο / μία προϊσταμένη**.

Αυτός που εργάζεται σε μια επιχείρηση ή σε μια υπηρεσία του κράτους ονομάζεται **δημόσιος υπάλληλος**, ενώ αυτός που εργάζεται σε επιχείρηση που ανήκει σε άλλον ονομάζεται **ιδιωτικός υπάλληλος**.

Μπορείς να σκεφτείς ποιος ονομάζεται ελεύθερος επαγγελματίας;
Έχει αυτός αφεντικό;

Επαγγέλματα στην Αρχαία Ελλάδα

Στις παρακάτω σκηνές από αθηναϊκά αγγεία εικονίζονται επαγγελματίες την ώρα της εργασίας τους. Μπορείτε να βρείτε ποιο είναι το επάγγελμά τους;

Διαβάστε τώρα το παρακάτω απόσπασμα στο οποίο θα βρείτε λεπτομέρειες για κάποια από τα γνωστότερα επαγγέλματα στον αρχαίο ελληνικό κόσμο.

«Η αρχαία Αθήνα ήταν φημισμένη για τα εργαστήρια και τις βιοτεχνίες στα οποία παράγονταν προϊόντα εξαιρετικής ποιότητας. Πολλοί από τους τεχνίτες που έφτιαχναν αυτά τα προϊόντα ήταν Έλληνες από άλλες περιοχές, που είχαν έρθει στην Αθήνα, και οι περισσότεροι από αυτούς ήταν δούλοι.

Στην περιοχή που σήμερα είναι γνωστή ως Κεραμεικός υπήρχαν πολλοί **αγγειοπλάστες**. Αυτοί χρησιμοποιούσαν ψημένο πηλό και, εκτός από αγγεία, κατασκεύαζαν και είδη για το νοικοκυριό ενός σπιτιού, όπως για παράδειγμα σκεύη μαγειρικής και μπιανιέρες. Οι **αγγειογράφοι**, με τη σειρά τους, διακοσμούσαν τα αγγεία με όμορφα σχέδια και χρώματα. Η ποιότητα της αθηναϊκής αγγειογραφίας είναι εκπληκτική. Μια επίσκεψη σε ένα μουσείο θα μας πείσει όλους.

Στην αρχαία Αγορά υπήρχαν επίσης και αρκετοί **μεταλλουργοί**, οι οποίοι δούλευαν με τα περισσότερα μέταλλα. Ο ναός στον λόφο εκεί ήταν αφιερωμένος στον Ήφαιστο, τον θεό της φωτιάς και του σιδήρου. Οι αρχαίοι Έλληνες σιδηρουργοί και χαλκουργοί έλιωναν τα μαλακότερα μέταλλα – χρυσό, αργυρό, χαλκό και κασσίτερο- αλλά δεν μπορούσαν να δημιουργήσουν υψηλές θερμοκρασίες για να λιώσουν τον σίδηρο.

Στην αρχαία Αθήνα υπήρχαν και πολλοί **ξυλουργοί** και **σκυτοτόμοι** (αυτοί που δούλευαν τα δέρματα). Η ποιότητα των κατασκευών τους ήταν πολύ καλή. Διατηρούνται μέχρι σήμερα οικιακά είδη, καθώς και είδη επίπλωσης σε πανέμορφα σχέδια και σχήματα. Τέλος, ιδιαίτερα διαδεδομένο ήταν και το επάγγελμα του **υποδηματοποιού**. Σε μια παράσταση του 6^{ου} αι. π.χ. εικονίζεται ένας πελάτης επάνω στον πάγκο του υποδηματοποιού με το δεξί του πόδι επάνω σε ένα κομμάτι δέρμα, για να μπορέσει ο τεχνίτης να το κόψει στο κατάλληλο μέγεθος.»

(Πήτερ Κόνουλι και Χάζελ Ντοτζ Αρχαία Πόλη. Η Ζωή στην Αθήνα και στη Ρώμη)

1. Ένας αγγειοπλάστης κατασκεύαζε μόνο αγγεία;
2. Ποια ήταν η δουλειά ενός αγγειογράφου;
3. Τι πρόβλημα είχαν οι αρχαίοι μεταλλουργοί;
4. Στην αρχαία Αθήνα ποιος κατασκεύαζε έπιπλα;
5. Τι πληροφορίες έχουμε για το επάγγελμα του υποδηματοποιού και από πού τις παίρνουμε αυτές;
6. Ποια από τα επαγγέλματα που παρουσιάζονται στο κείμενο υπάρχουν σήμερα;
7. Ποια άλλα αρχαία επαγγέλματα γνωρίζετε ή μπορείτε να φανταστείτε;

Συντηρητής έργων τέχνης

«Γεννήθηκα το '43 στον Βύρωνα, σε μια προσφυγική γειτονιά με ανθρώπους που είχαν έρθει από χαμένες πατρίδες. Ποτέ δεν θα ξεχάσω μια γειτόνισσα που μιλούσε για τη Σμύρνη και τις λίρες στους τενεκέδες που άφησαν πίσω τους. Στο παιδικό μου μυαλό αυτά τα πράγματα ηκούσαν φοβερά και τρομερά. Αργότερα, στο γυμνάσιο, βρέθηκα στο υπόγειο εργαστήριο ενός αγιογράφου. Τον έπεισα να με πάρει να του πλένω τα πινέλα και να μου μάθει τα μυστικά της τέχνης του. Κάποια στιγμή γύρω στα 13 μου, τον είδα να καθαρίζει μια εικόνα. Τη ράντισε με οινόπνευμα, άναψε φωτιά, καθάρισε το καμένο κι από κάτω εμφανίστηκαν κάτι χρώματα μαγικά. Δεν μπορούσα να πιστέψω στα μάτια μου. Ήταν σαν να ζούσα ένα θαύμα. Αυτό ήθελα να κάνω κι εγώ στη ζωή μου...

Άρχισα να πηγαίνω σε μοναστήρια και καλόγερους, να ρωτάω και να μαθαίνω τα μυστικά των εικόνων. Κάποτε συνάντησα έναν σπουδαίο συντηρητή έργων τέχνης και του ζήτησα να γίνω βοηθός του. Εκείνος δέχτηκε με χαρά κι έτσι άρχισα να δουλεύω μαζί του στο Βυζαντινό Μουσείο, στις συντηρήσεις. Άρχισα να βγάζω χρήματα, όμως μέσα μου υπήρχε η manía να προχωρήσω. Στα είκοσι ένα μου τα παράτησα όλα και πήγα στο Παρίσι να σπουδάσω στη Σχολή του Λούβρου, με υποτροφία. Ειδικεύτηκα στις αναλύσεις των χρωμάτων και τα πλαστά. Σιγά σιγά ανακάλυψα τον Ελ Γκρέκο, τον Βαν Γκογκ κι άλλους. Η ζωή μου ήταν πλέον γεμάτη.

Μετά από χρόνια γύρισα στην Ελλάδα και άνοιξα το δικό μου ατελιέ συντήρησης, υπηρετώντας πιστά την τέχνη μου. Ο συντηρητής υπηρετεί τον ζωγράφο. Είναι σαν τον ταχυδρόμο που μεταφέρει ένα μήνυμα. Και να ερωτευτείς ένα έργο, ξέρεις ότι κάποτε θα το αποχωριστείς. Νιώθω περήφανος που μπόρεσα να συμβουλευσω ζωγράφους σαν τον Πικάσο, τον Ντελβό και τον Ιβ Κλάιν για τις μεθόδους που έπρεπε να ακολουθήσουν, ώστε να γλιτώσουν τα έργα τους από τη φθορά. Πρόδωσα το ταλέντο που μου έδωσε ο Θεός και, αντί να γίνω δημιουργός, έγινα υπηρέτης του ταλέντου των δημιουργών. Αν όμως είχα ακολουθήσει άλλη πορεία, δεν θα είχα σώσει όλα αυτά τα έργα που έχω σώσει από τη φθορά του χρόνου».

(*Maison & Decoration*, τ. 8)

1. Τι ακριβώς θυμάται ο αφηγητής από την παιδική του ηλικία;
2. Με τι άρχισε να ασχολείται όταν πήγε στο γυμνάσιο;
3. Τί ήταν αυτό που συνέβη στα 13 του και ποια απόφαση πήρε;
4. Γιατί άρχισε να επισκέπτεται μοναστήρια; Τι έκανε εκεί;
5. Πώς έβγαλε τα πρώτα του λεφτά ο αφηγητής;
6. Σπούδασε; Πότε και πού;
7. «...ανακάλυψα τον Ελ Γκρέκο, τον Βαν Γκογκ κι άλλους.» Ξέρετε κάποιους από τους καλλιτέχνες που αναφέρονται στο κείμενο;
8. Ποια είναι η σχέση ενός συντηρητή τέχνης με την τέχνη της ζωγραφικής;
9. Τι είναι αυτό που κάνει υπερήφανο τον αφηγητή;
10. «Πρόδωσα το ταλέντο που μου έδωσε ο Θεός...» Σε ποιο ταλέντο αναφέρεται ο αφηγητής και πώς το πρόδωσε; Τι πιστεύει ο ίδιος για το επάγγελμά του;

Με βάση το κείμενο που διαβάσατε, συζητήστε:

- Νομίζεις ότι η παιδική ηλικία και τα βιώματα ενός ανθρώπου μπορούν να επηρεάσουν την πορεία της ζωής του; Μπορείς να αναφέρεις παραδείγματα από ανθρώπους που ξέρεις;
- Πιστεύεις ότι, αν κάποιος δεν αγαπά πραγματικά αυτό που κάνει, μπορεί να επιτύχει ή όχι; Γιατί;
- Ποια η προσφορά ενός συντηρητή έργων τέχνης στην σημερινή κοινωνία;
- Θα σε ενδιέφερε να ακολουθήσεις αυτό το επάγγελμα; Ναι ή όχι; Δικαιολόγησε την άποψή σου.
- Ποια είναι τα προσόντα που πρέπει να έχει κανείς για να ακολουθήσει ένα τέτοιο επάγγελμα;

